

Forfatter: Árnason, Gísli

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Árnason, Gísli (1707-06-17)

Citation: Árnason, Gísli: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Árnason, Gísli (1707-06-17)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 20.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000026.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

GÍSLI ÁRNASON TIL ARNE MAGNUSSON. Ási í Kelduhverfi 17. juni 1707.

Trykt efter original i AM. 450, folio. Klager over forurettelse af biskop Björn Þorleifsson m. fl.

Edla og háeruverdugum Herra, Herra Arna MagnuByne minum ættingia oska eg undirskrifadur allrar lucku og bleðunar. Forskellige forespørgsler: 1. Hvor gammelt lejekvæg (særlig får) skal være, for at fæsteren efter forordningen af 15/5 1705 kan få dette erstattet, 2. Om fæsteren ikke kan kræve kvittering for den indbetalte afgift, 3. Om fæsteren, efter nævnte forordnings udstedelse, er pligtig til at betale leje af mangeårig uforny et lejekvæg. »Gódi Herra! Efftir því ad eg hefi lijtid um það hlerad, hvad mikla magt ad Hannz Herradomur hafi fra mynum allra nadugasta Herra Konginum um eitt sem annad, ef i vilid radast, enn eg fataekur barna madur berst vid skulldir annara manna og hefi lyka misjafnt af mönnum lydid i þeðu buhokre minu, sem Hannz Herradomur vidkannast mun, af andlegum sem veralldleg(r)ar stiettar: er það nockud a mot Hanns Herradom, þo ad eg mætti nockud lijtid avarpa Mag. Herra Biorn ThorleifBon ut af vidhö[n]dlan synni vid mig fataekann barnamann, sem er ut af domi, er hann med synum prestum ganga s. 21liet um mig a Helga-stöðum i Reikia-dal, lyka ut af jardar lofun til min, enn sydann latid ödrum biggia, hannz brief ber þar um liost. Var mier so fra halldid sakramentinu i tvo ar. Enn þeði hann[s] eirn domsmadur var sera Einar Skulason, sem ad var minn kirkiu prestur það ar, hvor prestur mier lyka það giordi, ad hann a því sama sumre gieck med son sinn sera Magnuz og sitt vinnu folk fleira inn a eingiar minar og liet sla þar gras og hei i burtu flutti, enn a hvad marga hesta það hei var, það viða eg ecki, þvíad eg var þar ecki nalægur, enn a þeim sama vetre mista eg ifir 60 fiar og þria hesta, vard eg so ad fara i heibon, so ad allar minar kyndur ecki dæi; auga gudz sier alla hluti. Eg villda eg mætti niota ad Hanns Herradoms gódra tillagna i þessu, sem ad þier siaid mier kunna hafa verid nockud i þingt, framm ifir það sem conglegt logmal til helldur ad giora, þvíad eg trui fullkomlega, ad ef eitt lðar ord þar til kiæmi mier einstæding til gagns, mundi fullbuid, því ad fyrer minn allra nadugasta þeðu efni ad koma Hr. Konginn kostar mig mykid, enn eg miog fataekur. Efftir því ad Gud hefur upp hafid lður hia sier og monnunum, þa bid eg Hannz Herradom ad vera mier myskunsamur og fyrergiefa myn dælskuleg-heit og dyrsku i þeðu sem bædi er illa ordad og illa skrifad«

...